

Dvorní obČASník

25. 6. 2008

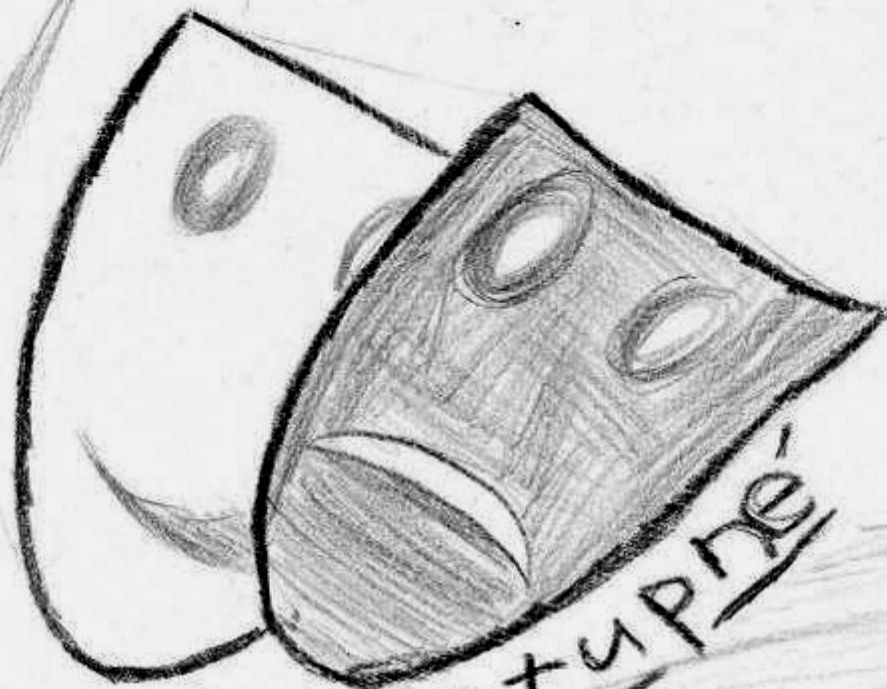
*A je to tu zase... v noci z pátku na sobotu nám začalo léto, tedy to astronomické, to skutečné, které si opravdu užijeme, nám vypukne až v pátek kolem desáté dopoledne... Rozprchneme se, jako když vystřelí, a na krásných dlouhých devět týdnů dáme sbohem školním lavicím, židličkám, které trhají holčkám silonky, rozvíklané katedře, linoleu s černými fleky od žvýkaček, stěnám záchodků, na které jsme vyryli jména všech našich lásek, mamutovi i našemu andělu strážnému, který z té své výšky všechno vidí, ale nic na nás neřekne... Budeme si užívat na plážích i na chalupách, na táborech i doma, nikdo nás nebude prudit, ať si nejdřív napíšeme úkoly, nebo se naučíme slovíčka... Dáme sbohem i našemu **školnímu dvoru**, který nám byl někdy malý, někdy velký, ale vždycky o něco zábavnější než třída... I. H.*

Školní dvůr...
Jsem tak trochu na rozpacích. Co bych tak mohla napsat o našem školním dvoře? Zavzpomínám na svůj první školní den. Jako prvňáček jsem spolu s ostatními dětmi napochodovala na školní dvůr. Byla jsem moc překvapená, jak je velký a plný dětí a dospělých, které jsem ani všechny neznala. Očima hledám mámu a tátu... V tu chvíli na mě zamávala moje paní učitelka a já jsem uviděla některé známé děti a s radostí jsem se k nim přidala. Se školou se vítám už sedmý rok a pokaždé cítím radost ze setkání s kamarády. Ptáte se, jak dál využíváme náš školní dvůr? Konají se tam například projektové dny. To znamená, že celý den soutěžíme v družstvech a plníme různé úkoly. Výsledky se vyhlašují na podiu, kde nejlepší družstva dostanou malé odměny a všichni se společně

*vyfotí. Samozřejmostí je, že školní dvůr využíváme k odpočinku vždy, když máme hezké počasí. Někdo se jen tak prochází, někdo si posedí na lavičce v příjemném stínu lípy. Když zazvoní, víme, že se musíme vrátit do tříd. Nejlepší pro mě a myslím, že pro všechny děti a celý učitelský sbor, jsou naše tradiční Dvorní slavnosti. Děkujeme jimi učitelům i rodičům za trpělivost s námi. Pro deváté ročníky je to zároveň rozloučení s celou jejich povinnou školní docházkou. Za témata Dvorních slavností vděčíme nejvíce panu učiteli Romanovi Haasovi a Michalovi Suchému, kteří pro nás vymýšlejí pokaždé něco zajímavého. Loňské téma bylo „O odpad Anežky české“ a i já jsem v něm dvakrát účinkovala. A co to bude tentokrát? Letošní Dvorní slavnosti se jmenují „Olympiáda Madame Curie“. **Karolína Měšťáková, 7. roč.***

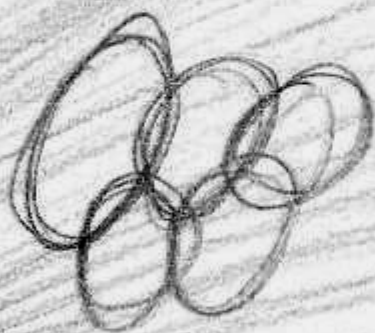
Dvorní slavnosti

25.6
1998

Dobrovoľne vs tupšie

Olimpiáda

Madame CURIE

obietstvenú

Pýď te!

ONDŘEJ NĚMEC, 7.ročník

<p><u>Téma: Školní dvůr...</u></p> <p>Školní dvůr mi připomíná, jak jsme sem chodili s družinou, když jsme byli malí. Chodil jsem sem až do čtvrté třídy. Kluci nejraději hráli fotbal na zeleném trávníku, nebo si stavěli ze stolů za zdi bunkry. Holky zase nejraději malovali na zed' a na zem, nebo zpívaly s panem vychovatelem Vrbou. Mám tady krásné vzpomínky a chtěl bych se do nich vrátit...</p> <p style="text-align: right;">Daniel Hodek, 6. roč.</p> <p>Školní dvůr je nádherný, Školní dvůr je poučný. Pojďte se sem bavit, Budeme tu slavit. Travička je zelená, Nebíčko je modré. Je tu hodně prostoru Na běhání v okruhu. Pan učitel Suchý S žáky dovádějí. Školní dvůr je bezva, Proto přijďte dnes.</p> <p>Iveta Fulínová a Linda Veszprémi, 6. roč.</p> <p>Školní dvůr je dobrý pro družinu A pro školní akce. Dá se tu hrát fotbal, odpočívat a můžete tu být hodně času. Jinak je na nic.</p> <p>Matěj Benedikt, 6. roč.</p>	<p><u>Svět je jen kulatý míč</u></p> <p>Ještě než vrátíš poslední klíč odevzdáš slepený učebnice (pozor na vygumování hlavy!)</p> <p>Ještě se otoč vydechni na schodech něco jsi zapomněl</p> <p>Hodit si houbou vyždímat svědomí</p> <p>Nastavit nohu pár faulů nevadí</p> <p>Jsi mužem v ofsajdu už tě to nebaví</p> <p>Nic tě tu nedrží snad dávná vzpomínka</p> <p>brání ti vypadnout Nechat to za sebou</p> <p>ať život nečeká</p> <p>Ještě než vrátíš poslední klíč ať děláš co děláš</p> <p>co bylo to bylo</p> <p>Svět je jen kulatý míč... I. H.</p>	<p><u>Zázitek ze školního dvora</u></p> <p>Školní dvůr je podle mě jedna z nejdůležitějších věcí, která patří ke škole. Ten náš je velký a slouží hlavně k vyvětrání žáků o velkých přestávkách a k různým školním akcím. Třeba k Dvorním slavnostem, které se konají každý školní rok. A právě můj zázitek je z Dvorních slavností. Jako malý kluk jsem vystupoval často na takových akcích, ale jak stárnu a mám více zájmu, tak už na to nemám čas. V roce 2005 jsme se domluvili, že budeme hrát scénku ze Shreka 2, ale v anglickém znění. Byla to scénka, kdy se král promění v žábu a krále jsem hrál já. Celý červen jsem nebyl ve škole a paní učitelka mě chtěla přeobsadit, ale den před vystoupením jsem přišel do školy a krále jsem nakonec hrál. Celé zkoušení bylo zmatené a nebylo nám moc rozumět. Ale nakonec jsem se to i já naučil, že nebylo poznat, že jsem vůbec nezkoušel. Tréma ze mě spadla a byl jsem šťastný.</p> <p style="text-align: right;">Michal Hanuš, 7. roč.</p>
--	---	---

Dvorní Slavnosti 2008

se konají 25. 6. v 15:30

MÍSTO

ZŠ nám. Curieových 2 Praha 1

NAZEV

OLYMPIÁDA

MADAME

CURIE

Přidte z dobrou

náladou

Dobrovolné vstupné

KAROLÍNA MĚŠŤÁKOVÁ, 7. ročník

Někdy si vzpomeň, nebyl to ztracenej čas... Odyssea

Když si vzpomenu, že zbývá už jen pár dní, pár hodin, už jen chvíle strávená s lidmi, s kterými se pravidelně vídám devět let, zamrazí mě.

Na začátku školního roku jsem se neuvěřitelně těšila, až vypadnu pryč, pryč ze základky, pryč od těchto již okoukaných lidí, ale teď mě mrzí, že to uteklo tak rychle. Bude se mi hrozně stýskat po těchto lidech, s kterými jsem vyrůstala, bude se mi stýskat po jejich kravinách a bude se mi stýskat po nejlepší třídě, jakou naše chuligánská třída mohla mít.

Celých devět let jsem si říkala: „A na co mi to bude? Je to ztráta času...“

Ale myslila jsem se, všechno je k něčemu dobré a i když to třeba nebudu ve svém životě potřebovat, učí mě to myslet...

Aneta Kašparová, 9. roč.

... vcelku ano, ale chvílkami to bylo k nevydržení. Někdy jsme se učili úplně absurdní věci, které v životě nevyužijeme. Kdyby se ve škole udělalo pár změn, bylo by těch devět let mnohem příjemnějších. Líbily se mi akce naší školy, jako například expedice, Noc s duchy, Dvorní slavnosti a další.

Pravdomil Toman, 9. roč.

Já si myslím, že to ztracenej čas nebyl. Hodně jsme se toho naučili, našla jsem si super kamarádky a kamarády. Hodně z toho, co jsme se učili, asi ale nikdy nevyužiju. Když si vzpomenu, jak jsem se těšila do první třídy..., ale čím jsem byla starší, tak se mi do té školy vůbec nechtělo... Ale každé prázdniny jsem se ty poslední dny už nemohla dočkat, až budu zase ve škole. Na jednu stranu jsem ráda, že už končíme a že jdou na střední, ale bude se mi po všech hrozně stýskat. Sice se s klukama od nás i z áčka hádáme, ale po těch jejich vtípkách, tak po tom se mi bude stýskat. Některý ty chvíle s nimi byly prostě suprový.

Nejvíc se mi bude stýskat po Báře Istókové a paní učitelce Dvořákové, tu mám ráda a moc na ni budu vzpomínat...

Julie Hropková, 9. roč.

Zbývá chvíle do konce školního roku – a nejen do konce školního roku, ale i do konce naší docházky do základní školy. Všechny ty zážitky se zastaví a už nebudou pokračovat. Všechno se změní a bude to nezvyklé. Změní se škola, učitelé, spolužáci, určitě chování a také prospěch, protože to na středních školách bývá hodně těžké. Když se ale ještě vrátím k základní škole, tak musím určitě říct, že už od prvního dne, kdy jsem nastoupila do devátého ročníku, jsem si přála, aby škola skončila. Abych už to měla za sebou. Ale za necelý první týden v devátém ročníku jsem poznala, že nechci, aby to tak bylo. Že s lidmi z téhle třídy si ráda povídám, že jsme si začali víc rozumět a jezdit na společné víkendy. Bylo to najednou úplně jiné...

Bára Jeřábková, 9. roč.

Dvorní Slavnosti

Dne: 25.6.08

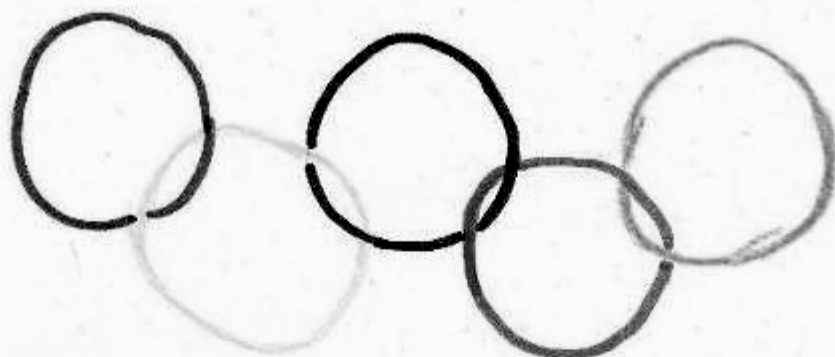
MÍSTO: ŽŠ CURIEVÝCH, ŠKOLNÍ DVŮR

ČAS: 15:30 h.

ZVÁNÍ JSOU VŠICHNI

Název

OLYMPIÁDA MADAME CURIE

KLÁRA SPILKOVÁ,
7.ročník

Interwiev

s paní učitelkou Janou Scheinostovou

1. Jak dlouho učíte na naší škole?

18 let.

2. Jakou třídu jste měla nejraději?

Hned tu první, co jsem měla jako třídní.

3. Zúčastníte se Dvorních slavností?

Přijdu se podívat.

4. Jakými jazyky mluvíte?

Rukama, nohama, anglicky pasivně.

5. Kde se vám nejvíce líbilo s vaší třídou na škole v přírodě?

Ve Španělsku v roce 1993.

Rozhovor vedli Michal Hanuš a Kája Měšťáková, 7. roč.

Interwiev s panem učitelem

Jakubem zvěřinou

1. Proč jste se stal učitelem?

Protože to studuji.

2. Vzal byste od žáka úplatek?

Ne, nikdy.

3. Jaké máte IQ?

V průměru.

4. Co byste změnil na naší škole?

Tělocvičnu.

5. V jaké třídě byste chtěl dělat třídního?

V žádné.

Rozhovor vedli Peti Muzaeva a Bára Karásková, 7. roč.

Jednoho časného rána... ,

když ještě město spalo a vítr si pohrával s ještě tmavými mraky na obloze, prošel Michal první uličkou, která vedla k branám města. Uličku lemovaly stíny ještě neuhaslých pouličních lamp, na chodníku před ním poletovaly včerejší výtisky novin a sem tam projel na vršku nad městem nákladní vlak, Michal přišel k bráně, na které byl z přední strany cizím písmem tučně napsaný název zřejmě nejstaršího města ve Francii. Na chvíli se pořádně zahleděl dovnitř, ale město jakoby se schovávalo před živelní pohromou. Prošel stínem, který vrhala brána, a snažil se najít místo, kde by se mohl schovat, až se rozzáří slunce. Ale všechna okna byla zamřížovaná, výlohy byly rozbité a z jedné věže, která vévodila městu, se začalo ozývat zvonění. Zvonilo několikrát přerušovaně a poté uslyšel zdálky rámus, jako když u nás na chalupě řeže táta dříví. Potom slyšel první rány za kopcem. Z nebe se snášely třísky ostatních domů, tak se schoval pod římsu nejbližšího ještě stojícího domu napravo ode něj. Pozoroval, jak naproti

němu hoří výloha obchodu se starožitnostmi. Na chvíli pohlédl na oblohu a uviděl desítky, možná stovky bojových letadel v čele s obrovskou vzducholodí s černým křížem na boku. Co by to mohlo znamenat, pomyslel si, alespoň že už je ticho... a za chvíli usnul...

Jakub Smrž, 9. roč.

Někdy si vzpomeň, nebyl to ztracenej čas...

Odyssea

Tak určitě jsem se tu naučila spoustu věcí, který bych měla znát do života. A spoustu věcí jsem použila už teď. Ztracenej čas to určitě nebyl, ale už bych do toho znova nešla. Našla jsem si spoustu dobrých kamarádů a určitě to je lepší, když budu něco umět, než když bych se jen tak někde flákala a nic neuměla. Poznala jsem tu pár fajn učitelů. A jsem ráda, že jsem si prošla těch devět let základní školy. Zažila jsem tu dobrý chvíle, ale i špatný. Jsem docela ráda, že už to mám za sebou a jdu na střední školu. Vždycky jsem se tam hrozně těšila. Určitě se mi bude po základce stýskat, s lidmi ve třídě byla sranda.

Bára Ištoková, 9. ročník

Dvorní Slavnosti !

NA Téma: Olympiáda madame Curie

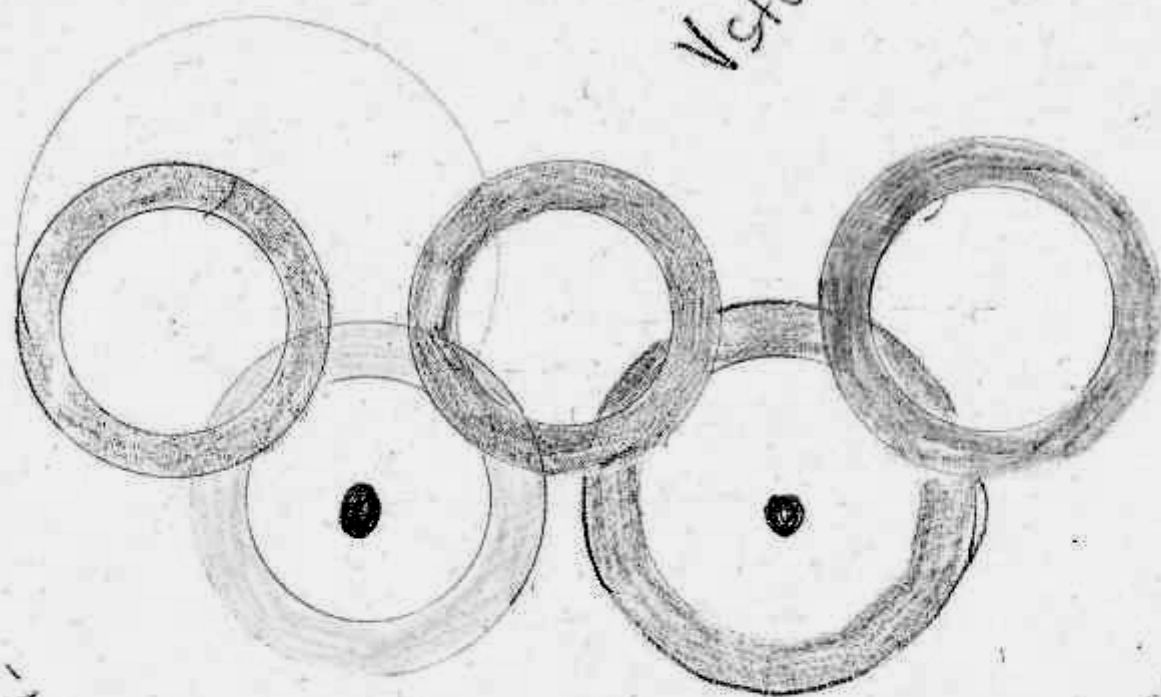
Dne: 25.6.

Roku: 2008

Hodina: 15:30

kde: Na dvoře školy

Vstup Dobrovolný

SKvělá

záležá

II

PLváč sportu

MATYÁŠ PEHL, 7.ročník